

Gràcies, professor

«Un Andalús pianista»

Joaquín Achúcarro, piano

27a. Festival de Música de Torroella de Montgrí
Església. 23 d'agost

PER JAUME BUSQUÉ I BARCELÓ

Joaquín Achúcarro va actuar com a mestre-professor d'una classe magistral en el darrer concert del Festival de Torroella. Davant d'un públic absolutament entregat, el pianista va prendre la paraula per fer notar que en les *Variacions sobre un tema de Schumann* i, en concret, en la variació número 10, s'introdueix un tema del qual Clara Schumann (esposa de Robert) n'és l'autora i que es desenvolupa en la variació següent. Achúcarro, al piano, va apuntar el tema per al coneixement de l'auditori. Sobre l'obra d'aquest compositor va estar dedicada tota la primera part. Achúcarro és el pianista de referència del festival de Torroella; ho és perquè des de fa molts anys dona un recital a l'església i ho és, també, perquè

en la vila més cultural de l'Empordà, Joaquín Achúcarro ha format i ha millorat la tècnica de diverses generacions de joves pianistes. I el seu mestratge no s'acaba a les aules del curs de piano sinó que continua davant d'un auditori atent disposat a assimilar les lliçons i les pàgines d'art i de tècnica, de sensibilitat i de serietat en què es converteix el concert anual.

Achúcarro va cuidar i va destacar els detalls de les notes de la *Rapsòdia núm. 1* i els moviments de *Klavierstücke op. 119* de Brahms. El vigor i el contingut romàntic de les dues obres van fer-se evidents gràcies a l'estil i al llenguatge del pianista. Després, el programa de la segona part va canviar de registre. *El cant dels ocells* del català Nin-Culmell va po-

sar de relleu la bellesa d'aquesta melodia popular segons la versió del compositor. Però la classe magistral havia de continuar i el repertori que Achúcarro havia escollit incidia sobre l'obra d'Isaac Albéniz, Manuel de Falla i Claude Debussy. Una altra vegada, Achúcarro prenia la paraula per comentar l'intensa amistat que tenien Debussy i Falla. Del primer va interpretar *La puerta del vino* i *La soirée dans Grenade*, però de Falla va oferir *Hommage a Debussy* il·lustrant, d'aquesta manera, l'explicació didàctica que va donar al públic de Torroella. Una segona part, doncs, en què l'esperit andalús era present amb l'obra dels grans compositors del XIX i primers anys del XX, unes obres del millor pianisme que existeix.

La densitat del concert es va estendre als bisos. La insistència amable, cordial i afectuosa del públic envers Joaquín Achúcarro va donar com a resultat l'execució de quatre peces: *Navarra*, d'Albéniz, *Clar de lluna*, de Debussy i dos preludis de Chopin. Achúcarro va acomiadar-se tancant discretament el piano i amb emocionades mostres d'agraïment. El Festival posava fi a la seva 27a edició reforçant la seva marca de diferència respecte als territoris musicals que circumden aquesta illa de qualitat i de coherència que és el Festival de Música de Torroella on, d'altra banda, es creen lligams estrets de complicitat i d'aprovaçió entre el públic, els intèrprets i l'organització. Que sigui per molts anys! ■